

Pavlustan Koloselilere Yazılan Mektuptaki Dersler

Havari Pavlus Romada; Kolose'den kaçan köleyle tanıştı. Bu durum gerçekten umulmadık güzel bir karşılaşmaydı çünkü Kolose ile Roma arasında 1500km uzaklık vardı. Ne onları biraraya getirmişti: köle kabul etmişti hristiyanlığın kitabı incili, havari Pavlusun yardımıyla. Pavlus bu kölenin hayat hikayesini dinledi ve Pavlus öğrendiki bu kölenin Kolosedeki efendisi Filimon da hristiyanmış. Pavlus biraz düşündükten sonra Filimon'u hatırladı. Pavlus köleyi Kolose'deki efendisinin evine gönderdi, ve Pavlus köleye bir mektup verdi Filimon'a götürmesi için. Bu mektubun tamamını kutsal kitapta okuyabiliriz. Pavlus köleyi yalnız başına Kolose'ye göndermedi onu tihikas isminde biriyle gönderdi. Pavlus bir mektupta tihikosa verdi bu mektup Kolose'deki kiliseler için yazılmıştı. Filimon için yazılan mektupta Pavlus açıkladı şunu: Köle Onisimos hristiyan ve iman dolu bir kardeşimiz oldu bu nedenle Pavlus Filimon'a sordu; bu köley'i tekrar kabul et diye! Onisimos (köle) romaya kaçarken Filimonun evinden birşeylerde çalmıştı. Pavlus bu nedenle Filimon'a şunu açıkladı: Köle Onisimos herne çaldıysa ben sana bunun bedelini ödüyeceğim dedi ... Çünkü Pavlus istiyorduki Filimon köleyi tekrar evine kabul etsin. Hatta Pavlus köle Onisimosun ismiyle ilgili mektupta şaka yaptı çünkü kölenin isminin anlamı: faydalı, kazançlıydı. Geçmişte köle Onisimos faydalı bir köle değildi fakat o şimdi faydalıydı Filimon ve Pavlus için. Pavlus bunu çok iyi anlamıştı fakat yinede Pavlus Onisimos'u Kolose'ye gönderdi. Kolose Denizli'nin 16km doğusunda bulunuyordu. Burası daha önce çok önemli ticaret yapılan bir yerdi: Bugünler artık bitmişti çünkü önemli ticaret yolu yerdeğiştirmişti. Bunun sonunda yenibir ticaret yolu oluşmuştu ve yeni bir şehir oluşmuştu adı Laodiktaydı. Kolose şehri önemini kaybetti. Pavlus'un Kolose'ye gittiği hakkında kesin bir delil yok, ancak Pavlus 2 yıl boyunca Efeste yaşamıştı (Elçilerin İşleri 19:10). Yolculuk yapan birçok kişi hristiyanlığın mesajlarını öğrenip Kolose'ye götürdü. Epafra isminde ki kişi hristiyanlığı Kolose'nin içinde yaydı (Kol.4:12).

Tihikos ve Onesimos Kolose'ye geldiler ve onlar Pavlus'un gönderdiği mektupları gereken yerlere ulaştırdılar. Filimon kendisine gelen mektubu büyük bir anlayış ve mutlulukla okudu. Diğer mektubu da tüm kiliseler biraraya gelip okudular. Onlar Filimon'un evinde biraraya gelip toplanmışlardı mektubu da orada okudular (Filimon 2).

Kolose'de kölelik o günün kötülüğüydü. Acaba Pavlus köleliğe karşı ne yaptı: Biz düşünebiliriz şunu; Pavlus Filimon'a kölelerini azat et diyebildimi? Pavlus bunu söylemedi Filimon'a, fakat Pavlus zekice bir yol izliyerek köleliğin kötülük olduğunu anlatmıştı.

“Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize karşı adalet ve eşitlikle davranın” (Kol.4:1).

Kölelerin kendileri için sorumlulukları ve görevleri vardı.

“Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, sırf insanlari hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz.” (Kol.3:22-24)

Efendiler her zaman adaletli olmalıdırlar köleler için çünkü onların yaşamaya hakkı var, kölelerde temiz hizmet yapmalıydılar efendileri için. Eğer ki onlar bu tekniği uygularsa onların köle ve efendi ilişkisi değişecektir. Yani birbirini destekleyen insanlar olacaklardır. Pavlus pozitif yoldan uğraştı bu kölelik sorunuyla. Bizler şunu anlayabiliriz: Eğer ki tüm insanlar adaleti kendileri önce uygulasalar ve herkes üzerine düşen sorumluluğu gerçekten yapsa anlayışla belkide gösterilere, yürüyüşlere ve protestolara gereksinimiz olmayacak. Günümüzde tüm hristiyan insanlar barış içinde olmalıdırlar. *“Bağırıp çağırmayacak, Sokakta sesini yükseltmeyecek.” (Yes.42:2).* Bu hristiyanların takip etmeleri gereken örnektir. Bu örneği algılamak çok zor bizler için. Bazı kiliseler içinde köle ve efendi yanyana oturabilmektedir. Efendiler adaletle muamele etmelidirler kölelerine karşı. Kölelerde efendilerine karşı samimi olmalıdırlar onlara verilen görevi yerine doğruca getirmelidirler.

Pavlus Kolose'deki kilisedeki başarıyı duydu onların hepsi sevgi ve imanla doluydular bu durum Pavlus'u çok mutlu etti bunun üzerine Pavlus onları teşvik etmek amacıyla onlara mektup yazdı. Pavlus onları her zaman dua ederek hatırladı. Kolose'yi ve onların iman dolu birliğini. Bunun sonucunda onların bu yaşayan ruhsal büyümeleri Tanrı'yı mutlu etti. *"Rab'be yaraşır biçimde yaşayınız ve O'nu her yönden hoşnut edersiniz, her iyi işte meyve vererek Tanrı'yi tanıtmakta ilerleyesiniz diye dua ediyoruz."* (Kol.1:10). Pavlus onlara güç, sabır, neşe, minnet etmek hakkında geniş açıklamalar yazdı. Bizler yüce Tanrı'ya her zaman şükretmeliyiz o bizi karanlığın hükümdarlığından kurtarıp sevgili oğlu'nun egemenliğine aktardı. Bizim öğrendiğimiz ve anladığımız ders: Bizim imanımız gerçekten yaşamalı hayatımızda yani bizler kutsal kitabı okuyup hayatımızda uygulamalıyız.

Pavlus Koloseliler bölüm 1'de İsa Mesih hakkında çok önemli açıklamalarda bulundu. Hristiyanlığın içinde genellikle şu söyleniyor: İsa Mesih şekil olarak insandı ama gerçekte İsa Mesih Tanrı'nın kendisidir. Bizler ise doğruca şunu inanıyoruz; İsa Mesih insandı ve o günahsız bir hayat yaşadı. Ölümünden sonra **dirilen tek** İsa Mesih'tir 1.yüzyılım içinde bunu anlamak çok zordu. Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü. Pavlus şunu söyledi İsa Mesih için: *"Görünmez Tanrı'nın görüntüsü, bütün yaradılışın ilk doğanı O'dur."* (Kol.1:15)

Yeni kiliselerde bazı yanlış öğretiler vardı Pavlus buyüzden çok endişeliydi. Bu sebeple Pavlus onları uyardı ve yanlış öğretilerde bulunmamalarını açıkladı. O dedi ki: sizler baftiz oldunuz ve eski hayatlarınız tümüyle gömüldü *"Mesihle birlikte dirildiğinize göre"*. Bizler Mesih İsa'nın içinde diridikimi? Eğer ki yanıtımız evet; Demek ki tüm kötü düşünceleri üzerimizden atmışız. İsa Mesih'in yaşam kalitesi bizlere örnek olmalı ve bunu bizler yaşamalıyız tüm benliğimizle. Lütfen okuyun Koloseliler 3:12-17.

Sevecenlik: Luka 1:78 bu anlam açıklandı ve bu kelime merhametti, İsa Mesih çok büyük merhamete sahipti

Sefkat: Kolayca söylenen bir kelime fakat içeriği çok büyük hisler taşıyan anlamdır. Birbirimize karşı sefkatle yaklaşmalıyız yani önyargısız olmalıyız. Sonuçta önyargısız yol doğrudur bizler için bunu kendikendimize sormalıyız.

Alçakgönüllülük: Kibir ve gurur gibi duyguları bazan taşımış olabiliriz geçmişte. Yani bizler birçok yanlış yapmış olabiliriz ve günahlarımız olmuştur kendikendimizi yargılamalıyız ve kesinlikle kibir ve gururu atmamız gerekir üzerimizden böylece yenis hayatımız daha çok anlayışlı ve doğru olabilecektir. Tüm insanlara karşı alçakgönüllü olmalıyız her zaman. (Yumuşak huyluluk): Bu kelimenin anlamı zayıflık değildir asla. İsa Mesih söyledi: *"Ben yumuşak huylu, alçakgönlüyüm"* şunu anlamalıyız o zayıf biri değildi çünkü o Yeruşalim'e korkusuzca gitti ve tüm zorluklarla başetti. Uysallık kelimesi kibarlık ve yumuşak huyluluk gibidir. Örneğin: İsa Mesih zina eden kadını görüp onu yumuşak huylulukla karşıladı ve affetti ayrıca ondan yardım bekleyenlere o sürekli yardım etti o hep yumuşak huyluydu.

Sabır: Başkalarına karşı sabırlı olmak her zaman bize güzel ve yeni duygular kazandıracaktır. Bunun sonucunda bizlerde başkalarına karşı sabırlı olmayı öğreneceğiz çünkü diğer insanlarda bizlerle yaşarken bize karşı sabırlılar bunu unutmuyalım.

Sevgi: Bu kelime çok önemli tüm yaşantımızın, tüm yollarında. Sevgi anlam olarak sadece duygusallık değildir. Sevgide gerçek emek olmalıdır ki sevgi yerine kavuşsun. İsa Mesih bize hep sevgi verdi ve söyledi: kötüler için dua edin her zaman. *"Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin."* (Matta 5:44). Bizler bu yaşamda herkese karşı sevgi taşımamız gerekir çünkü sevgi bizi yeniliyecektir. Birbirimize sevgi vermekten korkmamalıyız.

Bunu uygulamak tabiki hiçte kolay değildir ama bizler İsa Mesih'in yolunda olduğumuz için tüm zorlukları yenebileceğiz çünkü buyolda sevgi ve dirençle yürüyoruz. Tüm bunların sonunda bizler iyi ve iman dolu bir hristiyan olabiliriz. Bizler her zaman ekme ve şarabı birlikte paylaşmalıyız böylece biz İsa Mesih'i hatırlamış olacağız. Bizim görevimiz İsa Mesih'in yolunu takip etmektir bunu hertürlü zorluk içinde ve sevgiyle yapmalıyız bu yolda onurluca yürümeliyiz. Böylece yüce Tanrı bizi affedecektir ve o hep bizimle olacaktır.